

Redacțiunea, Administrația noia și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
*ris și neretocată nu se pri-
mesco. Ma înscripția nu se re-
trimite!
Birourile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai înainte în Viena
Andolfu Mosse Hassenstein & Folger
"Die Presse" edit. Schölk, Alton
Herrndt, M. Duka, A. Oppel, J. Den-
enberg în Brașov: A. T. Gol-
berg în Anst. Eckstein Bernat.
In Frankfurt: G. L. Daub; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o coloană 8 or
și 80 cr. Imbru pentru o pu-
blioare. Publicați mai dese
după tariful și învoiașă
Reclame pe pagina III a o
seră 10 cr. v. a. sau 80 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII

"Mazeta" este în fă-care di.
Abonamente pentru ANULU-III: 118.
Pe unu an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofoile
postale din Intru și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 123.

Brașov, Sâmbătă 2 (14) Iunie

1890.

Brașov, 1 Iunie st. v.

Patrioții noștri privilegiați facu mare veltă în delegațiunî.

Alaltăeri s'a intrunit și comisiunea pentru afacerile esteriore a delegațiunei ungare și cu ocaziunea acăsta delegatul Iuliu Horvath a aflatu cu cale a vorbi și despre atacurile „pătimașe“, ce le-a îndreptat pressa germană în contra proiectatei excursiuni a scriitorilor și artiștilor unguři la Berlin.

Numitul delegat unguři a accentuat, că faptul acesta nu se pôte ignora, deorece acele atacuri ale pressei germane facu se apară nisuițele națiunei și ale societății maghiare într'o lumină nu numai dușmănosă, ci și falsă. Cu îndatinata îngâmfare patriotică dădu Horvath ministrului de esterne sfatul, de a se ocupa de acăsta cestiune și de a se îngriji ca opiniunea publică germană să fiă orientată cum se cade asupra stărilor din Ungaria prin legațiunea austro-ungară din Berlin.

Puțin respectu are Iuliu Horvath de opiniunea publică germană, decă crede, că ea s'ar mulțami a se orienta după esplicările, ce le-ar da ambasadorul monarhiei noastre din Berlin. N'are publicul germanu destule mijloce și isvore, cu ajutorul căroră și din carî se se pôtă informa directu despre adevărata stare de lucruri din Ungaria? Par'că Germania ar fi situată în altă parte a globului și n'ar avé locuitorii ei ochi și urechi se vedă și se audă ceea ce se pe-trece într'o parte a monarhieii vecine aliate!

Și ce este mai ciudat, d lă Horvath se plânge de-o informare nesuficientă a opiniunii publice asupra nisuițelor guvernului și ale societății unguresce, tocmai față c'unu ambasadoru, care, precum a constat unu altu delegat, este ađi între cei șapte ambasadori

ai monarhieii noastre singurul Unguru!

Ministrulu Kalnoky n'a sciutu cum se mai ia în apărare pe ambasadorul austro-ungaru din Berlin. „Ar fi lucru nedrept“, dișe elu, „de a face responsabilu pentru articuli neamicabili ai unor foi germane pe ambasadorul nostru din Berlin, căci contele Emericu Szechenyi cunoșce bine relațiunile în Ungaria și la fiă-care ocaziune își susține cu demnitate caracterul ca Unguru“.

Contele Kalnoky s'a mai aflat îndemnat a accentua, că gazetele germane, carî au scrisu în contra Ungurilor, nu representă părerile cercurilor competente. Ba mai mult, contele Kalnoky a găsitu de cuviință a mai asigura, că expectările foilor germane, despre carî e vorba, au fostu desaprobrate nu numai din partea guvernului germanu, ci în genere de cătră toți Germanii, carî cu deosebire pentru Ungaria nutrescu sentimente de amicitia și de viue simpatii.

„Aș dori“, adause Kalnoky, „se se dea ocaziune, pôte la viitoare serbări ale societăților de dare la semn, unui număr mai mare de Unguri de a face o vizită la Berlin, căci sunt convinsu, că primirea ce-o voru întâmpina'o, va delătura ori-ce îndoielă în simpatia Germanilor pentru Ungaria“.

Ei bine, acăsta ocaziune se va oferî. Voru merge Ungurii la Berlin și voru fi bine primiți, căci așa pretindú interesele politice esteriore. Dér ore se pôte schimba prin acăsta ceva din starea reală a lucrurilor în Ardeal și Țera ungurescă? Crede-vorú ore atunci Germanii, carî sciu cum se prigonescu naționalitățile nemaghiare în aceste țeri, că guvernul ungurescu este cel mai liberalu și mai mărinimosu din totă Europa?

Ne surprinde forte multu, că ministrulu de esterne alu monar-

chiei noastre, care mai bine ca toți, mai bine chiaru ca ambasadorul din Berlin, care e Unguru, ar trebú să cunoscă până în detailu starea lucrurilor în Ungaria, ia în deșertu totu ce au scrisu foile germane, ca „Kreuzzeitung“, despre prigonia limbei și a culturi Germanilor și a Nemaghiarilor în genere de cătră regimulu ungurescu.

Cu tôte considerațiunile, ce trebe se le aibă contele Kalnoky pentru susținerea bunelor raporturi între Germani și monarhia noastră, s'ar fi căcutu, credemú, ca densus se facă orecare deosebire între simpatiile pentru monarhia și pentru Ungaria și între simpatiile pentru sistemele de guvernare. Potú se fiă Germanii îndepedți marî amici ai monarhieii noastre și totuși se nu aprobe măsurile de maghiarisare forțată.

Opiniunea publică în Germania nu se va puté schimba nici prin raporturi de ale legațiunei din Berlin, nici prin primiri oficiale, fiă câtú de strălucite, căci ea se întemeiază pe faptele ce se se-vêrșescu zilnicu în statulu unguři în contra Germanilor și a celorlalte popore nemaghiare.

Bine ar fi dér și forte la timp, decă contele Kalnoky ar sfătui pe colegii săi dela cărma Ungariei, să țină semă mai multu de buna lor reputațiune în concertulu statelor europene și să înceteze de a mai prigoni limba și cultura naționalităților nemaghiare.

DIN AFARĂ.

Caprivi despre Alsația.

În ședința dela 9 Iunie n. a dietei imperiale germane, cancelarulu Caprivi a fostu interpelat de Richter în afacerea pașaportelor pentru Alsația și Lorena. Răspundendú, Caprivi a dișu, că măsurile luate în privința pașaportelor pentru Alsația și Lorena nu se potú sista acum, căci ele sunt reclamate de

marele număr de procese de înaltă trădare și mai cu semă menținerea lor este reclamată de interese militare. Caprivi dișe, că pașaportele mai au de scop împedecarea relațiunilor dintre Alsația-Lorena și dintre Franța, și de-a grăbi germanisarea provinciei. Pe lângă agitațiile militare, agitațiile politice, carî au crescutu forte tare, au trebuit se nască îngrijiri. Guvernulu a fostu întrebatu, că starea de lucruri cu pașaportele ținé-va și pe viitoru? și că în astfel de împrejurări nu suferú interesele statului? Da, dișe Caprivi, măsurile privitoare la pașaporte nu s'au luat din cauze neînsemnate. Îngrijirile carî esistă astăđi, esistau și atunci, dér cu tôte acestea legea aceea era neapăratu de lipsă. Timp de 17 ani, câtú amú fostu norociț a numi Alsația și Lorena a noastră, sentimentulu germanu n'a făcutu nici măcaru unu pasu înainte în provinciile acestea, cu tôte, că noi nu le-am lipsitu de iubire, bunăvoință și prevenire. Mijlocele acestea n'au ajutatú nimic și deci a trebuit se ne gândimú la altele. Între Germania și între Franța a trebuit se se înalte bariere mai puternice, ér în poporațiune a trebuit se deșteptamú convingerea, că hotarele sunt definitive. Sistarea măsurilor relative la pașaporte acum o ținú de imposibil. Stările dăunătoare de mai înainte ar reincepe numai decatu și apoi tôte rezultatele de până acuma vorbescú pentru menținerea lor. Noi nu putem suferi, ca ofițeri francesi se se stabilescă acolo în număr mare, sub pretextu ca se'și satisfac plăcerea de venatu în ținuturi, pe unde potú se facă inspectări de teren și recunoșteri, carî contrariază interesele militare ale imperiului; în fine în ținuturi, carî, decă odinioară va veni tréba la rășboiu, pôte că acelea voru fi teatrulu de bătăi (Aprobări în drépta). Dispoziția relativă la pașaporte numai așa va avé efecte, decă locuitorilor li-se va da timp, ca se se obișnuescă cu ea. Ținta acăsta nu se va ajunge, decă Alsația și Lorena se va gândi mereu la sistarea măsurilor privitoare la pașaporte. Intru câtú afacerea trece pe terenú internațional: despre asta putemú vorbi

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

(16)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de Julia. (Fine.)

In vocea lui era ceva ce-o spăria. Nu voia el a-i permite, de-a fi consecență propriei sale promisiuni și a mamei sale? I-a înțelesu și cetitu elu ore luptele inimei și acuma o respinge, după-ce și-a ajunsu scopul și-a învinsu simțirea, și speră de a-i fi mai multu, decatu ar fi doritu elu?

„Nu-i nici o jertfă!“ esclamă ea vioiu, „nici una, crede-mi!“ și cu o caracteristică espresiune a ochiloru săi tremurandú continua ea: „Tu însuți ai diș'o, că sunt a ta!“

„Da, copila mea!“ răspuse elu solemnú și c'o intonare adencă, „și mulțamită lui Dumneđu, că aceea mi și rămăi. Dér celalaltu, celu care a ocupatú mai întâi locu în inima ta, — mă înțelegi Margareto, — pe celu ce întră morți ilu numeramú, fú mântuitu pe marginea grópei; Lotar trăesce!, Margare-

ta se ținea de brațulu lui ca amețită. Puterile însă n'o părășiră.

„Mulțamită lui Dumneđu“, dișe ea cu durere, „și Dumneđu se'lú binecuvinteze, dér pentru mine elu nu mai trăesce!“

„Și de ce nu pentru tine, copila mea?“

„Imposibil!“ strigă ea mișcată grozavú. „Tu uită... ficia unui criminalu...! Nici-odată! Dér pe lângă asta promisiunea mea...“

„Cea din urmă las'o în grija mea, Greto!“ dișe Sudram c'o asigurare plină de iubire, punendu i mâna pe umeri; „ér ce se atinge de celelalte fi sigură, că Lotar tôte le scie, și în iubirea lui elu a ținutu proba. Preotulu nostru și contele Favell s'au îndatoratú cu onorea lor a ne păstra secretulu, ér înaintea lunei tu și de aici încolo vei fi considerată ca ficia mea. În contra acestora credú că nu vei face obiecțiuni?“

Ea se aruncă suspinandú la pieptulu lui, dér elu o desfăcu din braței cu o delicateté sigură și o conduse

lângă unu scaun. Era acăsta ore frica de a-și perde propriu-i cumpétu?

„Eu trebe se implântu pomulu“, dișe elu. „E timpul supremu; mă voiu re'ntorce curéndu, spre a te conduce.“

Ca o visătoare rămase ea, necapabilă de nici unu ougetu, și i părea că numai o secundă a trecutú când ușa se deschise éráși.

„Vino, copila mea!“ dișe Sudram întinđendu-i mâna.

Și ea pășindú alături de elu, prin încăperile atât de cunoscute, ajunse în atelieru, unde așa adese în ora acăsta sta palpitandú cu inima.

Deodată se deschise ușa, și de pe împodobitulu bradú se reversa orbitoarea strălucire, a numeróselor luminări, ce-o întâmpina. Aromaticulu parfumú alu brațulu umplea spațiulu; amintiri copilăresce o coprinsé, și după datina vechiă se uită pe tapetulu de muschiu, la rădăcina pomulu. Dér ce se caute ea acolo? Densa și-a primitu darul Crăciunului înainte! Acolo însă ascunsu între crengile, ce atêrnau în jos, zăcea culcată o tinéru statură bărbătescă

cu pèru-i buclatu și răđimatú pe mână, ér doi ochi strălucitori de fericire priviau dintré crengi spre ea.

Unu momentu, apoi sări elu în susu și o strinse la pieptulu său.

„Margareto, Margareto!“ strigă elu.

Cu șfial se desfăcu densa din brațele lui și se uită în jur de sine — dér Sudram a fostu dispărutú și sub împodobitul pomu de Crăciunú stéteau numai singuri iubii

Trecuseră câțiva ani, de când Lotar de Redern își conduse tinéru soția — pretinsa fică a renumitului sculptorú Paul Sudram — în castelulu părințiloru săi. Iubirea și grația Margaretei, escelența spiritului și bunătatea inimei, întrecură cu multu în ochii soțiloru săi, așteptările lor și avantajulu ce l'ar fi pututu aduce cu sine unirea fiului lor cu o mirésă nascută din o familiă superioară. Pe lângă aceea numele lui Paul Sudram era renumitu departe peste marginile patriei sale, abstragendú cu totul dela considerabila dăstere, ce ei erau în stare a garanta uniculu lor copil.

numai cu multă prevedere. In timpul din urmă am constatat o mică îmbunătățire a raporturilor dintre Germania și Franca (S'auđim! S'auđim! Bravo) și aș regreta nespun de mult, decât acesta n'ar fi așa. Dar nici într'un stat relațiunile internaționale nu sunt așa de delicate ca în Germania. De aici porcendend, decât pe viitor s'ar ivi în sinul vre-unei partide dorința de a se adresa guvernului interpelări de natură internațională, rog pe respectivii, ca să pășescă cu mine în înțelegeri prealabile și să mă întrebe, că ore respectiva interpelare consultă e a se face din punct de vedere al afacerilor esterne? Altfel răspunsabilitatea va căde asupra interpelatorului. (Aprobări în dreapta, neliniște în stânga.)

După acesta deputații alsacianii accentuară, că menținerea măsurilor relative la pașaporte e dăunătoare din punct de vedere economic și declară, că dispoziția acesta nu e favorabilă nici pentru germanizare.

O nouă convorbire cu Bismarck.

O telegramă din Londra aduce știria, că un colaborator al ziarului „Daily Telegraph“ a avut o convorbire cu „eremitul“ din Friedrischruhe. Bismarck ărași a vorbit despre politica esternă, dăcând următoarele: *Raporturile Germaniei cu Franca sunt eminente. Atitudinea guvernului francez e de model; poporul francez e sincer și cinstit în vederile și speranțele sale. Germania nu vră altceva, decât susținerea unității sale. Prospectele de bună înțelegere cu Rusia încă nu lasă mai puțin de dorit. Tripla alianță este destul de tare, ca să impedeze turburarea păcii amenințate, cum se dice, prin evenimentele ce se petrec în Bulgaria. Alianța este mai strinsă azi ca ori și când. Austro-Ungaria nu este de lipsă numai pentru susținerea echilibrului păcii, ci e folositoare mai ales pentru Germania. . . . Un război ori o neînțelegere între Germania și Anglia e imposibilă.*

Serbia față de Austro-Ungaria.

„Corr. de l'Est“ dice, că ministrul plenipotențiar sârb din Viena a primit din partea guvernului sârbesc însărcinarea să încredințeze pe ministrul de esterne austriac, că ministrul Gruic e hotărât a reînvi declarațiunile de bune relații cu Austro-Ungaria și a-le susține acestea în mod conștient. *Serbia însă își rezervă dreptul ca să continue și pe viitor o politică folositoare intereselor sale, dela ce nimic nu o va rețină.* Kalnoky s'a bucurat de această reînvi a declarațiilor anterioare ale guvernului sârbesc și și-a exprimat speranța, că promisiunilor guvernului sârbesc le vor urma faptele.

Da, cine cunoscă pe tînăra păreche mai de aproape, acela se unia cu părerea lui Wolf Favell, că familia Redern era singura, care se putea considera ferocită în privința acesta.

Lotar este și va rămâne o aparițiune comună, cum se prezintă cu duzinele în toate cercurile societății. El nu doria nici odată, ca să vorbească cineva despre el, nici de bine, nici de rău. El, precum era voia tatălui său, părăsi cariera diplomatică și trăia cu tînăra lui familie retrasă la una din moștile sale. Numai când se așeza la pian, era un ce înălțător și sublim în viața lui, și frapații ascultători învățară a cunoaște, cum seducătorul farmec al unei asemenea voci sciu prinde în virtutul lui o inimă femeiească.

Asupra Margaretei el făcea o impresiune liniștită și îndestulătoare. Ideala căsătorie, sufletească contopire, prin care înaltul simțământ din doi devine unul fusesse nu era la ea, și fericirea și norocul ei se concentra mai ales în copiii ei, pentru cari ea era o mamă de model.

SCRILE DILEI.

Șovinism. Folia ungueresă „Nep-zászlo“ scrie, că comanda militară din Pecs a adresat o rugare scrisă în limba germană reprezentanței comunale din Hosszu-Hetény (Ungaria), în care o rogea ca să-i permită, ca pe un anumit loc al comunei, militarii să potă face exerciții de tir. Rugarea era să fie prezentată adunării comunale și notarului a vrut să oetască rugarea, der la acesta toți membrii adunării comunale, ca din gura șerpilor, au început să protesteze în contra rugărei scrise în limba germană. Afară de acesta adunarea c'o mare majoritate a declarat, că nu se lasă în desbateri asupra rugărei scrise în limba germană, ăr decât comanda militară are ceva cu comuna, pe viitor să se adreseze către ea în limba maghiară, fiindcă locuitorii comunei nu vor învăța de dragul comandai militare limba germană.

Restaurarea municipiului orășenesc al Timișorei s'a făcut în 9 Iunie n. Peste tot luat, dirigătorii de până acum au fost cam toți realeși. Românii, ei cei mai slabi reprezentați, trebuiră să sufere pierdere: d-lă vice-fisc. G. Ardeleani a rămas de tot afară. Mare nedreptate, dice „Luminătorul“, după un serviciu conștient de — pareni-se — 25 de ani, însă așa e astăzi lumea. Când va domni dreptul și îndreptățirile naționale altcum va fi.

Lăcustele au apărut și în ceroul comunei Teca. S'a făcut arătare ministrului ung. de agricultură.

Esamenul de avocat cu succes strălucit a depus înaintea juriului esaminator delă Tabla din Tergu-Mureșului, în zilele dela sfârșitul lui Mai și începutul lui Iunie n. d-lă Dr. Aurelia Munteanu, care și-a făcut praca de avocat în Brașov. Lă felicităm pentru succes. Precum aflăm, d-lă Dr. A. Munteanu, care de prezent se află în arestul de stat din Seghedin pentru două deluri ce le-a avut, după ce și va face pedepsa de 35 zile, își va deschide cancelaria advocațială în Făgăraș.

Omorți de trăsnet. Dela băile Pityan, comit. Nyitra, se scrie, că Vineri în săptămâna trecută, descărcându-se o furtună violentă asupra aceluși ținut, vr'o douăzeci de locuitori din satul vecin Luca căutară adăpost de plăia sub un arbore. Trăsnetul însă lovi în arbore și ucise șese omeni, ăr pe alți doi îi răni.

Postul de espeditor la oficiul postal din Brașov e de ocupat, pe lângă cauțiune de 600 fl. Condițiunile le pot

Că ore ea, după o petrecere atât de lungă în relații cu un Paul Sudram, nu cu durere îi simția lipsa despre acesta nu se aușia nime vorbind, deși lucrul acesta se părea foarte probabil.

Vechia casă din suburbiul reședinței, spre spaima și durerea domnișorei Elmira, fu vândută, ăr artistul a peregrinat ărași în favoritul lui Sud și acolo crează el minunate capete de opere, ce-i fac numele nemuritor.

El scria adese-ori tînerei părechii din patria lui.

„Tineți-mi un loc liber la vatra voastră“, dicea el într'una din scrisorile sale, „caci decât vor mai trece încă câțiva ani și voi fi obosit de călătorie, mă voi reintorci la voi, și mica voastră Greta imi va șed pe genunchi și nu se va teme de albul meu cap și de barba mea cărunță, ăr eu îi voi povesti despre mamă-sa, și despre mama mamei sale...“

vede concurenții la direcția postală din Sibiu și la oficiul postal din Brașov. Pertractarea cu oferte se va ține la numita direcțiune în 3 Iulie st. n., 12 ore din zi.

Mortu din cauza înghițirii simburilor de cereșe. Profesorul Nothnagel dela facultatea de medicină din Viena a înfățișat ascultătorilor săi un casu de morte pricinuit prin mănca cereșelor împreună cu simburii. Nenorocita jertfa e învățacul mésar I. Brunnecker, care a doua zi după ce a mănecat cereșe cu simburii cu tot, așăpătat aprindere de intestine și n'a mai putut fi mântuit. Feriți-vă d'a mănca pomele cu simburii lor, și mai ales ferți copiii.

Omoruri. In pădurea Baci, lângă Clușiu, a fost omorit ciobănașul Alesandru Galu, ai căru boi se rățaciseră pe o pășune oprită, fiindcă n'a vrut să dea zălogu. Făptuitorii sunt arestați. — Un faciorașu frumos din Bucova, comit. Hunedorei a fost omorit de câțiva rivali ai săi, cărora nu le venia la socotela, că feciorașul era bine vedit de toate fetele din sat. Uoigașii sunt arestați.

Pressa streină și espunerea contelui Kalnoky.

In pressa streină, și mai ales în cea din Berlin, a făcut forțe bună impresia espunerea contelui Kalnoky, despre care am vorbit în numărul de ieri.

„Nord. allg. Ztg.“ constată, că espunerea lui Kalnoky în privința clarității și francheții nu lasă nimic de dorit și că de bună seamă va fi bine primită nu numai în monarchia austro-ungară, ci pretutindeni, unde interesele susținerii păcii sunt dătătoare de directivă pentru cel mai de aproape viitor politicu. Bună impresia a făcut mai ales hotărirea și încrederea, cu care ministrul a accentuat convingerea despre taria alianței cu Berlinul și cu Roma.

„National Ztg.“ dice, că deja conducătorii politicei statelor, care formeză tripla alianță, s'au declarat asupra necesității alianței. Declarațiile unisonale celor trei miniștri vor da de gol toate soirile răspândite, cari stau în contradicere cu acelea.

Tonul declarațiilor privitoare la Serbia de bună seamă nu va face pe cei din Serbia să și-lă esplice greșit. Germania, cum a disu adeseori și Bismarck, nu e interesată de-a dreptul față cu statele din Balcani, ca monarchia austro-ungară, der decât între Austro-Ungaria și Rusia nu s'ar stabili o înțelegere, atunci Austro-Ungaria pote conta pe un sprijin moral din partea aliaților săi pentru consolidarea păcii în statele balcanice. Forțe puține prospecte sunt însă de a se îmbunătăți raporturile pe tărumul politice comerciale.

„Journal des Debats“ din Paris accentuează, că declarațiile contelui Kalnoky față cu Serbia nu sunt nici decum amenințări, ci numai un avertimentu cavaleresc și discretu, al cărui tonu stă în armonie cu caracterul pacificu al espunerei sale.

„Capitan Francassa“ dice, că în cercurile parlamentare ale Italiei, declarațiile lui Kalnoky față de Bulgaria n'au făcut nici decât impresia pacifică. Ziarul amintit însă adauge, că Kalnoky n'a cerut, ca Serbia să urmeze o politică dușmănoasă Rusiei, der a cerut cu demnitate, ca Serbia să nutrească și față cu Austro-Ungaria aceleși sentimente, cum nutrește față de Rusia.

O voce îngrijitoare.

Semi-oficiosu „Pester Correspondenz“ primesce din cercuri militare din Viena următorul articulu:

Între proiectele, ce le-a prezentat, ministrul comun de război delegațiilor, nu se află proiectul construirii

căilor ferate strategice neapărat de lipsă, pe cari înzadar le căutam la hotarele sud-vestice ale monarchiei. O scurtă privire peste charta liniilor ferate e de ajuns, pentru ca să putem vedea greșela, care în casu de război va face imposibilă înaintarea armatelor noastre în acele direcțiuni. Cu excepțiunea liniei ferate Budapesta-Zimony, nu dispunem de alte linii ferate strategice, fiindcă linia ferată de sud și liniile ferate sudice unguresci sunt destule, ce-i drept, pentru comunicația ordinară, der în casu de mobilizare, ele numai ar mări încurcătura pentru unilateralitatea lor. Pentru a împinge înainte corpuri de trupe mai mari în direcția indicată, avem nevoie de două joncțiuni de căi ferate cu cele existente deja. Pentru demonstrarea acestei lipse, punem întrebarea, că ore în stările existente posibilu ar fi înaintarea trupelor din Ungaria și Transilvania în Bucovina fără a întâmpina greutăți nespun de mari încă în prima zi a acțiunii noastre? Câtu timp linia ferată Arad - Deva - Simeria funcționează regulat, pe linia Arad-Timișora se pot transporta pe și două corpuri de armată, der în împrejurări neprevăzute, cum ar fi lipsa de alimentațiune și alte proviziuni, cari pentru grabă ar trebui transportate pe această linie, armata în același timp ar trebui să meargă pe drumul de țară. Ce s'ar alege atunci din totă acțiunea noastră, fiă - care își pote închipui.

Un militar cu mintea sănătoasă n'ar trebui să se hrănescă cu ideea, că numai de către apus putem aștepta atacul. Nu vrem ca prin acesta să hulim întăririle, cari au costat multe milioane, dela Lemberg, Cracovia și Przemysl, der credem, că cu multu mai puțin decâtu întăririle acestea ar fi costat construirea unei căi ferate strategice între Sibiu și Cernaui.

Rusia de ani cheltuesce multe milioane cu construirea de linii ferate strategice. In Rusia căile ferate n'au altu scop, decâtu apărarea țerei. Germania încă și-a construit căile ferate strategice de lipsă, ba nici Italia n'a rămas îndrăgă. Numai în monarchia austro-ungară costă multe proiecte și desbateri infinite înființarea unei simple baterii de tunuri seu a unui pod. Când cu războiul din 1866 podul dela Marc numai atunci s'a construit, când armatele prusiane erau departe de ai noștri numai ca de-o miă de pași.

Întârzierea periculoasă, precum și economisirea fără de înțeles a plătit-o deja Austro-Ungaria și până acum cu multe miliarde. *Să ne gândim, că războiul, care mai curând ori mai târziu totuși va izbucni, va hotărî susținerea seu căderea monarchiei pentru veci.*

Tot acestu diaru mai atrage atențiunea guvernului austro-ungar și la darea pașaportelor și la trecerile oficerilor ruși peste hotarele austro-ungare cu scopu de a studia terenul.

Din delegațiuni.

In comisiunea pentru armată a delegațiunei ungare s'au început în 10 Iunie n. desbaterile asupra bugetului comunu al armatei. In desbaterile generale s'a criticat aspru și fără cruțare bugetul.

Ministrul de război br. Bauer făcu o espunere generală a politice ce l'a condus, când a făcutu bugetul. Ministrul declară mai întâiu, că spre cea mai mare părere de rău a sa, trebuie să constate, că decamdată e cu neputință să micșoreze cererile pentru armată. Cererile sale în proiectul dintăiu al acestui bugetu au fost multu mai mari. Deja până acum s'au făcutu reduceri însemnate din considerațiunile pentru starea financiară a ambelor state ale monarchiei. Lucrarea, ce se afla în grija sa, e deci curată cărpitură. Trebuințele sunt numeroase, ăr mijlocele disponibile sunt restrinse, și în bugetu sunt cuprinse numai bazele, care în preliminaru pe

anul 1892 trebuiesc necondiționată continuată. *Sporiri mai mari ale cererilor nu se pot evita, și e de prevădută, că și cesțiunea sporirii efectivului de pace alu armatei va trebui să fie luată în cumpănă.* Lumea întrăgă lucrează la sporirea puterii militare, și în această lucrare nici Austro-Ungaria nu poate rămâne cu totul îndărăt, deși noi nu suntem în stare să opintim puterile noastre atât de multă, ca de exemplu imperiul german. Bugetul conține minimul extrem al cererilor, sub care nu ne putem cobori.

Raportorul *Rakovsky* declară, că de 15 ani, de când are oficiul de raportor pentru buget, nici odată nu i-a fost oficiul de raportor așa de greu, ca de rândul acesta. Preliminarul conține, spre marea sa părere de rău, o tendință îndoită periculoasă. Cea dintâi constă în *expansiunea cheltuelilor*, care se măresc în măsură estra-ordinară, și a doua constă în *regresul precisării bugetului*. Din cele 140 milioane ale cererilor comune se vin pentru armată 133 milioane. Procentele cheltuelilor cresc din an în an. Dér această expansiune se observă nu numai într'o privință, ci pe totă linia. Și cererea estra-ordinară e în creștere și sunt multe cereri nedeterminate, care apar în preliminar numai ca paușal și fără o precizare a urmărilor pentru viitor. Sunt deja și cereri relative la efectivul prezent alu armatei. Pentru anul 1891 se prevede o sporire a lui cu 2526 omeni, cu toate, că deja și în anul trecut s'a sporit efectivul cu un număr totu atât de mare. Raportorul ține posibil unele ștergeri în buget. Așa de exemplu se cer pusc și pentru astfel de trupe, care până acum n'au fost înarmate, de exemplu trimbișii, toboșarii și pionerii. Singurul această cheltuală e de 1-1 milioane flor. În general e neîndoișă, că bugetul de răboiu se va mări în anii viitori cel puțin cu 20 milioane. Cu acesta încă nu e deplină rezolvată cesțiunea prafului fără fum, și nu se știe ce urmări va ave ea asupra armamentului. O astfel de sporire esclude posibilitatea sporirii cheltuelilor statului pentru dezvoltarea culturală.

Delegatul *Wahmann* atrage atențiunea, că bugetul cuprinde și *implicite* sporiri mari, cărora încă nu li-s'a dat expresiune. Astfel *provisiunile, care ar fi să se acopere din creditul estraordinar*, sunt pe sfârșite, și reînnoirea lor singură cere un plus anual de 800,000 fl. în bugetul ordinar. Totu așa sistemul schimbării conservelor, care are să fie introdus în viitor, pretinde o însemnată cerere în plus, ce se urcă la 600,000 fl. Situațiunea e deci îngrijitoare. Și pe lângă acestea nu e de cugetat o sistare totală a reformei militare. Susținerea pozițiunii de mare putere a monarhiei nu oferă nici o perspectivă, că s'ar pute ivi în această pozițiune mari schimbări. Vorbitorul crede, că ministrii ung. de finanțe și de comerț din considerațiuni economice nutresc de sigur grele îngrijiri față de creșterea bugetului de răboiu, de-orece sporindu-se continuu cheltuelile pentru armată, se face cu totul iluzoriă împlinirea scopurilor urmărite de ei.

Delegatul *Ak. Beöthy* dice, că bugetul nu e motivat în toate punctele și trebuie să lă respingă, de exemplu la cererile pentru artileria de fortăreță, pentru academiile militare d'ase înmulți cu o sută locurile elevilor. Înființarea unei academii militare ungueresol se respinge de ani sub cuvânt, că sunt destule institute de felul acesta, și acum se cere înmulțirea locurilor. Concedierile de soldați pentru micșorarea bugetului, cum erau mai nainte, acum lipsesc cu totul. S'au preliminar în trecut 36 milioane pentru pusc, de fapt însă s'au cheltuit 39 milioane, și acum se mai iau în perspectivă încă 5 milioane. De aceea bugetul trebuie strict examinat.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Tohanulă vechiu, Iunie 1890.

On. D-le Redactor! De când cu construirea căii ferate Brașov—Zărnesci, între locuitorii comunei noastre domnesc mare agitați, căci pe când fă-care comună se îngrijesce, ca prin construirea căilor ferate să se facă cât se poate mai puțină pagubă locuitorilor, pe atunci la noi marcându-se linia căii ferate ne pomenim, că acesta strătaia parcelele de pământ peste mijloc, cauzându prin acesta o pagubă cât se poate de mare, fără ca locuitorii său reprezentanța comunală să fi fost încunosciiți despre acesta.

Locuitorii trimiseră o comisiune în persoane d-lor: N. Popu, N. Botezanu, I. Radu și H. Unguru, ca să cerce pe ce basă societatea pentru construirea căii ferate și-a început lucrările pe hotarul comunei acesteia fără a întreba primăria său reprezentanța comunală.

Comisiunea trimisă află, că acesta se face cu învoirea primarului și notarului comunal.

În Daminea Tomei, când primarul actual raportă despre acest rezultat al comisiunii, poporul se indignă grozav, erupându în strigăte amenințătoare la adresa notarului. În fine furia poporului se domoli prin întervenirea învățătorilor și a altor persoane iubitoare de liniște și pace.

În urma acesta d-lu notaru încă în ziua aceea făcu raportu la pretura instigându persoane demne ca agitatori de popor, pôte cu scopul ca prin acesta să delature or-ee suspiciune deoparte, ér de alta ca să taiă pofta omenilor de a-și mai ridica vocea în contra abuzurilor, ce nu arare-or se comit la noi. Astfel în sera de 21 Aprilie gendarmeria ridică din pată pe 2 locuitori, ducându-i la Brană, ér alți 2, cari încă erau urmăriti de gendarmeria, se prezentară de bună voiă în 22 Aprilie; alte persoane, cari n'au fost predate gendarmeriei, s'au citat înaintea oficiului pretorial. Resultatul cercetării îl vom vedé.

Adevărat, că în cele din urmă d-lu notaru convocă pe 27 Aprilie reprezentanța comunală spre a lua o decisiune în privința căii ferate. Acesta decise a se trimite o reprezentațiune la comitat spre a se face pașii de lipsă pentru ușurarea reloru ce le-ar aduce construirea căii ferate prin locul marcat. În urma acesta sperăm, că dora-dora în cesțiunea acesta vor fi luate în considerați și drepturile poporului nostru; ar fi fost bine însă, decât s'ar fi făcutu acesta și fără de a mai da privilegiu la atatea turbării și neplăceri.

Toma dela Câmpu.

Regularea averilor năsedene.

Protocolu

(Urmare).

Împăciuire judecătorească.

I. Br. Kemény Domokos et cons. abstau prin acesta dela acțiunea lor, prezentată înaintea trib. reg. din Bistrița în 30 Iulie 1883 sub Nr. 2516 în contra erariului reg. apoi a comunelor Budacul rom., Ragla, Șeutu, B.-Joseni, Gledin, Nușfalău, Borgo-Tiha, Borgo-Murășeni, Borgo-Bistrița și Monoru peto. recunoscerea dreptului de proprietate la toate realitățile inferate în protocoalele funduarie a comunelor Budacul rom. Nr. 1, — Șeutu Nr. 1, — B.-Joseni Nr. 1, — Nușfalău Nr. 1, — B.-Tiha Nr. 1, — B. Murășeni Nr. 1, — și Monoru Nr. 1, seu la așa numiți munți revindecați, dela pretensiunea pentru predarea acestora în posesiune apoi și pentru solvirea alor 3,110,490 fl. ca usufruct pierdut precum și dela tot felul de pretensiuni din acea acțiune atât față de erariul reg., cât și față de comunele naționate, sub condițiunea, ca acestea să solvască o sumă de 315,000 fl. v. a., — și declară totodată că prin această sumă sunt pentru totdeauna și pe deplin escontenți în privința tuturor pretensiunilor lor din acțiunea amintită, în specie atât în privința prețului munților revindecați, cât și în privința

usufructului pierdut dela acei munți, apoi în privința intereselor pretinse, precum și a tuturor speselor avute, cu un cuvânt în privința tuturor pretensiunilor lor referitoare la munții revindecați, fă acelea pretensiuni de proprietate, fă de altă natură, și numescă-se acelea ori și cum se vor numi.

În urma acesta actorii iau asupra și evicțiunea în acea privință, că din familia Grof și Baron Kemény afară de aceia, cari prin procesul de față au ridicat pretensiune de proprietate la acei munți revindecați în anul 1769, cari formază obiectul de certă — nu sunt alți succesori seu următori de drept, cari să pôte face pretensiune la acei munți, seu la usufructul din aceia, de aceea dér pentru casul, decât totuși s'ar mai afla vr'unu succesori ori următori de drept din familia Gr. și Br. Kemény, care pentru munții, cari formază obiectul acestui proces, seu pentru usufructul pierdut să pășescă cu ceva pretensiune fă în contra erariului reg., fă în contra comunelor inactionate, și deoa actorii în contra provocării făcându ară intrelăsa de a documenta prin proces neadeveritatea pretensiunii aceia: atunci actorii se obligă a reintorceri erariului reg. eventualu comunelor inactionate pretensiunea acelu membru familiar seu următori în drept, la munții ce formază obiectul acestui proces, din suma împăciuită cu 315,000 fl. v. a. în acea proporțiune, în care se va stator prin sentința judecătorească ridicată la valoarea de drept.

Acestu obligamentu de evicțiune e solidaru pentru toti actorii, cu toate acestea însă în urma acestei solidarități dintre dânsii nici unul nu se pôte deobliga la replătirea unei sume mai mari, decât care o-au primitu dânsul din suma împăciuită ca parte a sa.

II. Erariul regiu se obligă prin acesta a solvi anticipative prin asemnare la cassa statului r. u. din Budapesta, pentru și în greutatea comunelor numite în punctul IV al împăciuirii, actorilor br. Kemény Domokos et cons. la mâna plenipotențiatului acestora spre acestu scop, br. Kemény Kalman comite supremu alu comitatului Albei inf. suma statorită în punctul I cu 315,000 fl. adică trei sute cincisprezece mii fl. v. a. și anume 105,000 fl. v. a. în timp de 30, adică trei-deci de zile calculate dela imanuarea rezoluțiunii referitoare la acceptarea judecătorească a acestei împăciuirii; 105,000 fl. v. a. în 1 Februarie 1891, ér cei din urmă 105,000 fl. v. a. în 1 Februarie 1892. Toate acestea la încunjurarea esecutiunii; totu odată părțile interesate dechiară prin acesta aparte, că după acesta sumă interese nu se pot pretinde, și că nici nu sunt de a se solvi.

Despre solvirile făcându în sensul acestei împăciuirii, comunele interesate sunt a se încunosciița.

III. Se obligă erariul regiu a antioipa pe lângă interese de 5% pentru și în numele comunelor numite avocaților Danilă Lica și Gavriilă Manu totu felul de spese, ce le-au avut aceștia atât în purtarea proceselor dintre erar și comune de-o parte, precum și dintre comune și familia Kemény de altă parte, cât și cu călătoriile lor în aceste cauze, înoată acelea spese adî își încă nesolvite, decât dér erariul regiu va fi dator în timp de 30 de zile dela imanuarea rezoluțiunii referitoare la acceptarea judecătorească a acestei împăciuirii de a solvi prin asemnare la perceptoratul regiu din Bistrița avocatului Danilă Lica 11,000 fl. adică unsprezece mii fl., ér avocatului Gavriilă Manu asemenea 11,000 fl., adică unsprezece mii fl., la olaltă două-deci și două mii fl. ca spese procesuale.

Esacitatei sumelor de sus, precum și îndreptățirea plenipotențiatilor de a-le pretinde, li-au recunoscutu comunele din fostul district al Năsăudului și după suma în plenipotințele lor de sub 3—46. (Va urma.)

Dare de semă și mulțămintă publică.

Clușiu, 10 Iunie 1890.

Comitetul alesu pentru arangiarea unui Maialu în favorul tinerilor universitari lipsiți de mijloce la înscriere și depunerea examenelor, cu totă onorea vine pe calea acesta a mulțami acelor prea Știmate familii și Domni participanți, cari n'au pregetat a ne onora cu prezența d-lor, dându-ne dovești eclatante, că tinerimea română din Clușiu ori și când în întreprinderile ei pôte conta la sprijinul moral și material alu inteligenței române.

În ce privesce reușita morală, acesta o lăsam în aprețiarea d-lor participanți; ér ce atinge succesul material, spre informarea p. t. publică, dăm următorul raport:

Intrate 124 fl. 40 cr. Spese 105 fl. 90 cr., rămâne dér venit curat 18 fl. 50 cr., cari s'au alăturat la fondul destinat pentru ajutorarea universitarilor români lipsiți de mijloce la înscriere și la depunerea examenelor.

Oferte maritimose au încursu dela d-nii: Eugeniu Crișianu proprietaru în Berchieșu 20 fl., Dr. A. Isacu avocat 3 fl. 40 cr., Dr. Gr. Silasi 1 fl., Severu Barbu 1 fl., Alexie Popu adv. 1 fl., D-na Dr. Rațiu 60 cr., D-na Bercianu 40 cr., D-na ved. Rososu 60 cr., D-nu Nasta 60 cr., Ioanu Bereșu 40 cr., Ioanu Laslo protopop 2 fl. și M. Bohățel 3 fl.

Acestoru prea st. domni contribuitoru comitetulu pe această cale le mulțămesc.

Pentru comitetu:

Drd. Ales. Andressi,
președinte.

Petru Marinu,
cassaru

DIVERSE.

Jidovul trăiesce și din nenorociri pe căile ferate. Cu ocaziunea ciocnirii trenurilor la Rakos-Csaba, sosi după meșul nopții un tren de ajutorare cu câțiva funcționari superiori ai căii ferate. Inspectorul G. visită pe cei nenorocii, trecu dealungul rândurilor călătorilor sfătuindu-i să fie liniștiți și răbdători, și terminându se uită mereu juru împrejur: „Nu mai e nimenea aci?” Nici un răspuns. Inspectorul strigă atunci în gura mare unu nume: „Berger! Berger! Aci e d-lu Berger?” După tăcere de o secundă apără din întunerecu o umbră și se oprî înaintea inspectorului. „Ah, aici ești d-le Berger, mulțămintă Domnului, că nu te-ai nenorocit.” Umbra dete unu semn de viață: „Eu sunt, d-le inspector. Multu nu mi-s'a întâmplat, aci la frunte o mică șgărietură — face cel mult 200 fl!” Funcționarul strigă răstit: „Ce 200 fl? Omule, totu nu'ți ajunge? Te rog d-le Doctoru”, dîse elu adresându-se cătră unul din medicii de față, „esaminază pe acestu domnu...” Medicul esamină îndată pe „nenorocitul” și declară, că nu i-s'a întâmplat nimic. „Și rana dela frunte?” obiectă călătorul. Inspectorul răspunde în locul medicului: „Decă mai dîci o vorbă, atunci pe temeiul actelor noastre, care dovedesc, că rana acesta ai primitu acum patru ani între Raab și Bruch, voui face arătare în contra d-tale pentru încercare de înșelători! Atunci au să iasă la ivelă și alte lucruri...” Umbra dispără ca cum l'ar fi luat Han-Tătarul. Istoria acestui Jidov e următorea: Prin anul 1870 trăia în Pesta exjucătorul la bursa Berger, care ca comerciantu ruinat își căutase nenorocirea în jocu la bursa și o și găsi. Și luă refugiu la asigurări și ca achisitoru cutreeră Ardélul, Bănatul și Țera ungueresă. Avu noroc. Cu ocaziunea unei nenorociri pe calea ferată i-se rupse unu picior și primi 10,000 fl. despăgubire. De atunci stéualu se uroă mereu. Ajunse grôza căilor ferate ungare și comune. Trăia numai din catastrofe pe căile ferate. Nu era nici o ciocnire, în urma căreia să nu primască elu despăgubire, directorii căilor de comunicațiune au voit totdeauna să 'ncunjure scandalul și s'au învoit pe cale pacnică cu faimosul călător, și când Berger acum câțiva ani érași câștigă o sumă mare de bani, pentru-că la Canija-mare își frânsese brațul, reprezentantul căii ferate făcu obiectiunea tórte nemeiată: „De unde și ia d-lu Berger atatea membre, câte vrea să i-se plătescă?” Adî are Berger vr'o 100,000 fl. cel puțin. Se pare însă, că nu e mulțumit cu interesele dela această avere, căci își dă mereu silința să se „nenorocescă” pe căile ferate. De astă-dată „nenorocirea” sa nu i-a ajutat.

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

